

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἐκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. 26.—

Β' Τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ. » » 1.80

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἔθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ζαμπελίου. » » 1.80

Δ' Τὸ Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων » » 2.

ἤτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΜΑΣ

Γενομένων μεταβολῶν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν διανομέων τοῦ φύλλου, παρακαλοῦμεν ἐκείτους τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν ὅσοι δὲν θὰ ἐλάμβανον φύλλον νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν ἐγκαίρως, ἐπιστέλλοντες ἀκριβῶς τὴν σημείωσιν τῆς διευθύνσεως αὐτῶν.

ΛΑΥΡΙΑΚΑ

Πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς τὸ Χρηματιστήριον ἀπασχολεῖ καὶ πάλιν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ἀποψυχραίνει ὁσημέραι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν πρὸς τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, καὶ ἐφελκίζει ὅλην τὴν προσοχὴν πρὸς νέαν χρηματιστικὴν κρίσιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι κατὰ τοὺς ἀπαισιόδοξους θὰ καταλείπωσιν ἄλλην λαυριωτικὴν περίοδον.

Τὸ Λαύριον, τὸ μικρὸν αὐτὸ παρὰ τὸ Σούνιον ὄρος, τὸ ἐκπέμπον ὅτε μὲν ἐκβολάδα, καὶ σκωρίας, ὅτε δὲ καπνὸν

καὶ ἀέρα, προώριτται διὰ νέας ἐκρήξεως νὰ συγκαλύψῃ ὑπὸ τὴν τέφραν τοῦ πολλῶν ἀθῶων θυμάτων τὸ βαλάντιον. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται τοσοῦτ' αἰνιγματικὸν εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν περᾶτων τῆς Ἀνατολῆς ἐνθρονισθέντας ἐδῶ Ἀρμενίους, Χιώτας καὶ ἄλλους, οἵτινες πᾶσαν ἐντιμὸν καὶ κοπώδη ἐπιχείρησιν ἀπλοποίησαν διὰ τοῦ μεγάλου χαρτοπαικτείου τῆς Μπόρσας.

Πέντε ὀλόκληρα ἑκατομμύρια κατεπνίγησαν ἐν τῇ τελευταίᾳ χρηματιστικῇ τρικυμίᾳ, τὰ δὲ ναυάγια πολλὰ, ποικίλα καὶ παράδοξα ἔρξαντο ἀναφανόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Χρηματιστηρίου, συναρπάζοντα ὀλόκληρον σύμπλεγμα ἐκ μεσιτῶν, οἰκογενειάρχων καὶ μεγάλων κεφαλαίουχων, ἐνθυμίζοντα δὲ τὰ ἀληθῆ ἐκεῖνα θαλάσσια δυστυχήματα, μετὰ τὰ ὅποια ἐκβράζονται ἀνὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης κεφαλαί, πόδες καὶ συντρίμματα τοῦ σκάφους ἀναμιξ.

Ἄλλὰ τίνα τὰ αἰτία, ἐρωτῶσι περίτρομοι οἱ διερχόμενοι ἀπλῶς τοῦ Χρηματιστηρίου φιλήσυχοι πολῖται; Ἐν μέσῳ δὲ τῆς παραζάλης τῶν περικυκλούντων αὐτὸ ἀπληκτισμένων καὶ τοῦ ἐπικρατούντος πανικοῦ, ἀκούοντες συγκεχυμένως τὰς φράσεις ἐκπτώσεως μολύβδου, διαφορά συναλλαγῆς, ἀποτυχία μεταλλείου Μικρᾶς Ἀσίας, θάνατος σπουδαίου ἀνταποκριτοῦ, πρὸ τῶν ὁποίων ὡς ἔμπροσθεν μυρίων πετροφόρων μὲ οὐρανὸν καὶ μὲ κέρατα, μὲ ὄνουχας καὶ μὲ ἀρπάγας φασμάτων, τρέπονται εἰς φυγὴν οἱ περὶ τὸ χρηματιστήριον δαιμονιῶντες— οἱ φιλήσυχοι ἀπ' ἐτέρου πολῖται πτίουν εἰς τὸν κόρπον τῶν τριῶν, σταυροκοποῦνται καὶ ἀπέρχονται.

Μολονότι δὲ τὴν φορὰν αὐτὴν οἱ παθόντες δὲν ἀποτελοῦνται ἐκ μόνης τῆς ομάδος τῶν ἀδόλων ἐκείνων πολιτῶν, οἵτινες πολλάκις ἤχθησαν μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ κατέθηκαν εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς αὐτοῦ κρύπτας καὶ τὸν ὑστατον ὄβολόν τῆς ἐργασίας τῶν, ἀλλ' ἀριθμοῦνται μετὰξὺ τούτων καὶ μεγάλοι κεφαλαίουχοι καὶ ἐμπειρότατοι κυβισταὶ καὶ ἐπιστήμονες μεσίται, μολαταῦτα ἢ κρίσις κατέστη ἀναπόφευκτος, ἢ δὲ καταστροφὴ ἐπῆλθεν ὑποῦλος μὲν καὶ βραδεῖα, ἀλλ' ἀσφαλῆς ἐν τῷ ὄλεθρῳ, συμπαρσύρασα ὡς εὐρὴ καὶ στερεὸν δίκτυον μεγάλους καὶ μικροὺς ἰχθύς.

Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς κρίσεως ἐδόθη ἀπὸ τῶν μεταλλείων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὰ ὅποια ἡ Ἐταιρία τοῦ Λαυρίου εὐθύς ἐξ ἀρχῆς προσέκοψεν τοῦτο ἐπηκολούθησεν ὁ ἐκ-

πεσμός του μολύβδου και τούτου πάλιν η όλονεν προβαίνουσα εκπτώσις του συναλλάγματος εν τῇ ἐπιτεινομένη ἰδέα τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Τὸ ἀληθές εἶνε διὰ τὰ αἷτια ταῦτα δὲν εἶνε πολὺ δυσανάλογα μὲ τὴν ὑποτίμησιν τῶν Λαυριακῶν μετοχῶν, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου εἶνε ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας ὅτι εἰς ταῦτο συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος καὶ ὁ πανικός τὸν ὁποῖον οἱ ἐπιτηδειότεροι ἐκμεταλλεύονται, ὡς γόητες ἀληθινοί, οἵτινες ὑψοῦντες ἀφ' ἑνὸς τὴν μίαν τῶν χεῖρα διὰ νὰ δείξουν τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, χαμηλώνουσι ἀφ' ἐτέρου τὴν ἄλλην διὰ νὰ ἀφαιρέσουν τὸ ὄρολόγιον τοῦ θύματός των!

Καὶ ἀληθῶς εἶνε φυσικὴ, εἶνε λελογισμένη αὐτὴ ἡ ἐκπτώσις τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, ἀφοῦ οὐδεμία πραγματικὴ περίπτωσης μονίμως ἢ οὐσιωδῶς τοῦλάχιστον παραβλάπτουσα τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας τῆς ἐταιρίας διαφαίνεται πού, ἀφοῦ ἡ ἐν Λαυρίῳ παραγωγή δὲν ἠλαττώθη, ἀφοῦ αἱ ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ ἐργασίαι βαίνουσι κανονικῶς ὑπὸ μεταλλευτικὴν ἔσπιν, ἀφοῦ ὁ ἐκπεσμός τοῦ μολύβδου δὲν δύναται νὰ διακωλύσῃ, ἀφοῦ ἡ ἀρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι, δύναται, ἐρωτώμεν, νὰ ἦνε φυσικὴ καὶ λελογισμένη ἡ ὑποτίμησις αὐτῆ τῶν Λαυριακῶν μετοχῶν, ἢ μήπως, μετὰ τὴν γενομένην παλίρροιαν παρασκευάζουσι νῦν ἀμπωτιν, εἰς τῆς ὁποίας τὸ ρεῦμα θὰ παρασυρῶσιν ἐκ νέου καὶ οἰκογενειάρχαι ἀπονήρευτοι;

Τὸ καθ' ἡμᾶς, αἰσθανόμεθα ἐνδόμυχόν τινα εὐχαρίστησιν ὁπόταν ἐν τῇ χρυσῇ χράνῃ τοῦ Χρηματιστηρίου τρίβονται καὶ συντριβόνται οἱ διευθύνοντες καὶ νερόμενοι τὸ μέγα αὐτὸ χαρτοπαίγιον ἀπὸ τοῦ ὁποίου, ὡς ἀπὸ τῆς ἐξωθῆρας τοῦ Μοναχοῦ, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ἀτιμίαν ἢ εἰς τὸ ρεβόλβερ, λυπούμεθα ὁμως κατακαρδὰ ὅταν ἀγαθοὶ συμπολιταὶ μας ἀφίνοσι νὰ παρασύρῶνται ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς χαρτοπαίκτης.

Προσοχὴ, καλοὶ μου οἰκοκυραῖοι! Κατὰ τὴν τελευταίαν καταστροφὴν ἠκούσθησαν τὰ ὀνόματα μεγάλων κεφαλαίουχων, οἵτινες εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχουν κεκρυμμένην εἰς τὸ βάθος τοῦ χρηματοκιβωτίου των, ὁμοῦ μὲ τὰς χιλιάδας τῶν ξεπεσμένων μετοχῶν των, καὶ τὴν ἀντεδίκησιν ἐν τῇ μελόσῃ ὑπεριτιμήσει. Τὸ παράδειγμα εἶνε πρόχειρον καὶ δὲν ἔχετε ἢ ν' ἀνατρέξετε πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὰς μετοχὰς τῆς Banque Union εἰς παρόμοιον τέχνασμα τοῦ δικσῆμου Ποιτοῦ καὶ εἰς τὴν διὰ ζυραφίου ἀποκοπὴν τοῦ λαμποῦ ἐνὸς Ρόσχιλδ, διὰ νὰ τὸ ἀνεύρητε.

Προσοχὴ, καλοὶ μου οἰκοκυραῖοι, εἰς τὸ βαλάντιον, καὶ... τὸν λαμόν σας!

Καλιθάν

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀκρόπολις. Τὸ μουσεῖον τοῦτο περιέχει μόνον πράγματα εὑρεθέντα ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει, πρὸς δὲ καὶ γύφινά ἐκμάγματα τῶν ἐν Λοιδίῳ ἀγαλμάτων τοῦ Παρθενῶνος, ἅτινα ἀπήγαγεν ἐξ Ἑλλάδος ὁ λόρδος Ἔλγιν. Ὁ ἀπὸ τοῦ προδόμου, εἰς ὃν κατ' ἀρχὰς εἰσέρχεται, δεξιὰ στρεφόμενος βλέπει ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ τὰ δείγματα τῆς ἀρχαιοτάτης ἀττικῆς τέχνης:—δείγματα ἀμορφα καὶ χονδροειδῆ τοιαῦτην ἐντύπωσιν προξενούσι πρὸ πάντων τὰ δύο μεγάλα ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς, τὰ ἐπὶ θρόνων καθήμενα. Πρέπει ὁμως νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ἡ κακὴ

συντήρησις των συντείνει πολὺ εἰς τὴν τοιαύτην ἐντύπωσιν. Ἐν τῷ δευτέρῳ δωματίῳ ἀπετέθησαν μόνον τεμάχια, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ τὰ κάλλιστα προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, τὰ ἐκμάγματα καὶ τινα πρωτότυπα τοῦ Παρθενῶνος: καὶ ἐν τῷ μίσῳ τοῦ τρίτου δωματίου κείνται τὰ ἐκ τῶν ἀειωμάτων, πρὸς δὲ τοὺς τοίχους ἡ ζωφόρος ἢ παριστώσα τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων: ἐν αὐτῇ αἱ μὲν παρθέναι φέρουσι διάφορα σκεῦα χρήσιμα εἰς τὴν θυσίαν, οἱ γέροντες συνδιαλέγονται κατὰ ομάδας καὶ οἱ νέοι ἰσπεύουσιν ἢ ὀχούονται ἐπ' ἀρμάτων τέλος ἄλλοι ἀγούσι βούς καὶ πρόβατα εἰς θυσίαν. Τὰ ἀειώματα εἶνε δυστυχῶς ἐλλειπόμενα, πᾶς ὅμως δύναται νὰ θαυμάσῃ τὸ συμπλέγμα τῶν τριῶν γυναικῶν, ὧν ἡ μία ἐξηπλωμένη στηρίζει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς δευτέρας: αὐταὶ λέγεται ὅτι εἶνε αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ Πάνδροςος, Ἄγρραυλος καὶ Ἐρση. Ἐν τῷ τετάρτῳ δωματίῳ ὑπάρχουσιν αἱ μετόπαι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, παριστώσαι κεντραυρομαχίας. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ δωματίῳ ἐξαίρομεν τρεῖς ἢ τέσσαρας μεγάλας πλάκας παριστώσας Νίκας περρωτὰς ἀγούσας βούς εἰς θυσίαν: αὐταὶ ἀνήκον ἄλλοτε εἰς θριγκόν τινα κατὰ τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς λεγομένης Ἀπτέρου Νίκης, τοῦ ἰσταμένου παρὰ τὰ Προπύλαια δεξιὰ καὶ ὑπεράνω τῆς μεγάλης κλίμακος, δι' ἧς ἀνερχόμεθα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Εἶνε δὲ ἔργα νεώτερα τῶν τοῦ Παρθενῶνος καὶ θαυμάσια διὰ τὴν χάριν καὶ λεπτότητά των: κυρίως θαυμάζεται ἡ Νίκη, ἡ κύπτουσα ἰνα λύση ἢ θέση τὸ σανδάλιον -ης. Ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ εὑρίσκονται ὑπὸ τὰς ὑέλους διάφορα μικρὰ ἀγάλματα ἢ τεμάχια τοιοῦτων πολυχρῶμα: ταῦτα καὶ τὰ ἐπὶ δύο τραπέζων ἐν τοῖς τελευταίοις δωματίοις ἐκτιθέμενα ἀνεκαλύφθησαν τὸ παρελθὸν ἔαρ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως: εἶνε δὲ σύγχρονα περίπου τῶν περσικῶν πολέμων, δηλαδὴ ἰσχυριότερα τοῦ Παρθενῶνος καὶ νεώτερα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ δύο ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηνᾶς. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε δύο κεφαλαὶ ὑπὸ τὰς ὑέλους, ἰδίως ἐκείνη, ἧς καὶ τὸ στήθος σῶζεται νομίζει τις ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ τοιαύτην ἐντύπωσιν προξενούσι τὰ χρώματα: ἐν πᾶσιν ὁμως παρατηρεῖται μεγίστη ὑπομονὴ, ἐπιμέλεια καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ ἔργον καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ραφαὶ τῶν ἐνδυμάτων εἶνε ἐξαιρετικῶς μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας. Βλέπει τις ὅτι οἱ τεχνίται ἐκεῖνοι ἐργάζοντο μετὰ εὐκρινοῦς καὶ σοβαρότητος χάριν αὐτῆς τῆς τέχνης, καὶ δὲν ἐσκέπτοντο πῶς ἀπονώτερον νὰ κερδίσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περὶσσότερον. Τώρα ἐννοοῦμεν, πῶς ἐπὶ τοιοῦτων θεμελιῶν ἠδυνήθη ὁ Φειδίας μίαν γενεὰν μετὰ ταῦτα νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ ὑπερφάνον οἰκοδόμημα τοῦ ἀποδεικνύεται δηλαδὴ ἐκ νέου ὁ νόμος τῆς ἱστορίας, ὅτι πᾶσα μεγάλη μεταβολὴ εἶτε ἐν τῇ τέχνῃ καὶ ταῖς ἐπιστήμαις, εἶτε ἐν τῇ πολιτικῇ, εἶτε καὶ αὐτῇ τῇ θρησκείᾳ ποτὲ δὲν εἶνε ἔργον ἐνὸς ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἐπίμονος καὶ ἀδιάκοπος ἐργασία πολλῶν γενεῶν.

Κεντρικὸν Μουσεῖον. Περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν ἐν τῷ ἀτελεῖ ἔτι τούτῳ οἰκοδομημάτων παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων κατατεθειμένων, δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν πολλὰ, διότι δὲν περιέχει πράγματα ἐξέχοντα τῶν λοιπῶν τόσον, ὥστε νὰ προτιμηθῶσιν ἐν τῇ περιγραφῇ: ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀναφέρωμεν τὰ πλεῖστα, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν, περιορίζομεθα εἰς γενικὰς μόνον παρατηρήσεις περὶ τινῶν κατηγοριῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ, ἐν μέρει καὶ ἐν τῇ τρίτῃ αἰθούσῃ, ἀριστερᾷ τῆς εἰσόδου, εὑρίσκεται

πληρεστάτη συλλογὴ ἐπιτυμβίων στηλῶν, αἵτινες διακρίνονται εὐκόλως ἐκ τοῦ ἐπιτεφροῦτος τὰς πλείστας νεωματοῦ, καὶ ἐπιτυμβίων ληκυθίων. ἦτοι μεγάλων λιθίνων ἀγγείων ἐχόντων μίαν μόνον λαβὴν. Αἱ ἐπὶ τῶν στηλῶν καὶ τῶν ληκυθίων γλυπταὶ εἰκόες δὲν εἶνε πολὺ ποικίαι: ὡς εἶνε φυσικόν, ἀναφέρονται πᾶσαι εἰς τοὺς νεκρούς, παριστώσαι συνήθι τὸν πικνωρισμὸν τοῦ θανόντος ἀπὸ τῶν συγγενῶν του, ἢ γυναικα καθήμενην καὶ λαμβάνουσαν κοσμηματα ἐκ κιβωτίου, ὃ κρατεῖ ὑπηρέτρια: ἄλλοτε πάλιν ὁ νεκρὸς ἔχει εἰς τὰς χεῖρας του πτηνὸν ἢ ἄλλο τι πρᾶγμα, ὃ ἡγάπα ζῶν, καὶ οὕτω καθεζῆς. Ἄλλ' ἐν πᾶσι διαφαίνεται ἀληθὴς πόνος, ὅστις ὁμως μετριάζεται ὑπὸ τῆς τὰ ἑλληνικὰ ἔργα διακρινούσης εὐλοστίας καὶ σωφροσύνης: εἰς γλυκεῖάν τινα καὶ ἀόριστον μελαγχολίαν. Οἱ ἡμέτεροι γλύπται ἔπρεπε νὰ μελετῶσι συχνότερα τὰ ἔργα ταῦτα, διὰ νὰ μὴν εἰς τὰ ἰδικὰ των πάντοτε μικρὰ τις διάκρισις μεταξὺ νεκροταφείου καὶ θεάτρου.—Ἐν τῷ δευτέρῳ δωματίῳ ἐπὶ ἰδιαίτερου βάθρου ἰσταται καὶ τὸ πολυθρύλλητον ἀντίγραφον τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου, τὸ παρὰ τὸ Βαρβάκειον πρὸ τριῶν σχεδὸν ἐτῶν εὑρεθὲν, καὶ περὶ οὗ τόσος εἶχε γείνει τότε κρότος. Δυστυχῶς τὸ ἀντίγραφον τοῦτο εἶνε ἔργον μετριωτῶν τεχνίτων καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ οὐδεμίαν ἰδέαν περὶ τῆς τέχνης τοῦ Φειδίου: μόνον τὴν στάσιν καὶ τὰ ἐξωτερικὰ σύμβολα ἠδυνήθη νὰ μιμηθῇ ὁ ἀντιγραφεὺς: ἡ ἐκφρασις ὁμως ἐκείνη, ἧτις ἐγούητε τοὺς ἀρχαίους, καὶ τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς ἀκόμη αἰσθανόμεθα τὸ μεγαλεῖον πρὸ τῶν λειψάνων τοῦ Παρθενῶνος, ἡ ἐκφρασις αὐτῆ λείπει ταῦθα ὀλοτελῶς.—Περὶ τῶν λοιπῶν ἔργων, ὧν πλείστα ἐσχάτως ἐκεῖ μετακομισθέντα εἰσέτι δὲν ἐστῆθησαν, δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν τι ἰδιαιτέρον: θὰ μνημονεύσωμεν ὁμως τῆς δεξιᾶ τῆς εἰσόδου αἰθούσης, ἐν ἧ ὑπάρχει συλλογὴ ἀρκετὰ μεγάλη προτομῶν, ὧν αἱ πλείσται δυστυχῶς ἀνδρῶν οὐχὶ ἐπισήμων: οὐχ ἦττον ὁμως ἔχει τι τὸ ἐνδιαφέρον, νὰ βλέπῃ τις τόσας ἑλληνικὰς καὶ ρωμαϊκὰς φυσιογνωμίας ὁμοῦ (διότι ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ ρωμαϊκαὶ κεφαλαί).

Ἐὰν ἠθέλομεν νὰ ἐκτελέσωμεν κατὰ γράμμα, ὅσα ὁ τίτλος τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὑπόσχεται, νὰ ὀμιλήσωμεν δηλαδὴ περὶ πάντων τῶν μουσείων τῶν Ἀθηνῶν, ἔπρεπε νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τινὰς μικροτέρας συλλογὰς ἀρχαιοτήτων, εἰς διάφορα μέρη διεσπαρμένας. Ἄλλὰ δὲν πρόκειται νὰ γράψωμεν ἔδγηθον τῶν ξένων σκοπὸς τῆς διευθύνσεως ἦτο ὑπομνησάμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ φύλλου τούτου, ὁποῖος ἠσπασυρὸς κρύπτεται ἐν τοῖς μουσεῖοις τῶν Ἀθηνῶν, νὰ διεγείρῃ ὀλίγον ζῆλον καὶ ὀλίγην ἀγάπην ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων παρὰ τοῖς ἀπανταχοῦ φίλοις τοῦ «Μη Χάνεσαι». Ἐὰν κατῶρθωσεν τοῦτο, κατῶρθωσεν πολλὰ, διότι ἐκέρδιον τὴν ἐκλεκτοτέραν μερίδα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὲρ τῶν δυσμοίρων ἀρχαιοτήτων, τῶν καταστρεφόμενων βανδαλικῶς ὑπὸ ἀμαθῶς πλεονεξίας ἢ ἀπεμπολουμένων εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ ἐπιστημονικῆς ἀρχαιοκαπηλίας.

Φιλάρχαιος

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, τῇ 19 76:ρίου 1883.

Τὴν ἐνήργησεν ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ. Τοῦτο εἶνε βεβαίον, ὑπερβέβαιον. Τὰ ἀτομικὰ αἰσθήματα τοῦ ἡγεμόνος, ἢ πρὸς

τὸ ἄτομον τοῦ στρατηγοῦ Σόβολεφ ἀντιπάθεια καὶ συντηρητικὴν καὶ φιλελευθερίων πολιτευομένων ἐπήνεγκε τὴν μεταβολὴν ταύτην, τὴν τοσοῦτον ἐλεύθεσαν τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ὑπῆρξε συνέπεια τῆς αὐτοκρατορικῆς στῆφειος καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἡγεμόνος εἰς Γερμανίαν. Αἱ βραδυστοίχαι τοῦ πρωθυπουργοῦ του ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετροπόλει κατέστησαν ψυχρὰν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Α' τῆς Βουλγαρίας τὴν κηδεμόνα αὐτῆν, — τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ὅσον τὰ κατόπιν ἐπελθόντα ἐπέδειξαν ὅτι εἶχον βραῖον τινὰ αἰ διαβολαὶ τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ ἡγεμὼν προφανῶς ἐκλίνε πρὸς τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκλίνε καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις νὰ καταστήσῃ ἐκποδὸν τὸν προστατευομένον της.

Πράγματι διετέλει ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἢ θέσις τοῦ ἡγεμόνος: ἐψιθυρίζετο ἢ ἀντικατάστασις, καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων διαδόχων διεδίδοντο. Ἄλλ' ὑπελόγησαν ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἄνευ τῆς ἐπιτηδείας ὑποστηρίξεως τοῦ πολυμήτιος τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης Ὀδυσσεῶς. Ἐξήτησαν οἱ ῥώσοι στρατηγοὶ καὶ προσκαλλήθωσι τοὺς φιλελευθέρους καὶ ἐκολάκευσον τὸν δῆμαρχον τῆς πρωτεύουσος κ. Σουκνάρωφ καὶ τοὺς ἰδικούς του: ἀφ' ἐτέρου ὁμως μετεκαλέσατο ὁ ἡγεμὼν τὸν ἐξόριστον τῆς Βραττίας καὶ διὰ τῆς συγγενείας προσεκλήσατο τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἐνέδωκεν εἰς τοὺς ῥώσους ἐπαναφέρειν τὸ σύνταγμα, ὥστε ὅλη ἡ δημοτικὴν κατέστρεψε τοσοῦτον ἴδιον ἔργον, ὥστε ὅλη ἡ δημοτικὴς τοῦ κινήματος αὐτὸν καὶ μόνον κύνθησεν. Ἐκολάκευσον οἱ ῥώσοι τοὺς φιλελευθέρους, ἀλλὰ τοσοῦτον πλείοτερον οἱ ἐπιτηδειότερον ὁ ἡγεμὼν, ὥστε συνήνωσεν αὐτοὺς μετὰ τῶν συντηρητικῶν. Ὑπεστηρίζοντο οἱ στρατηγοὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ῥώσου αὐτοκράτορος, ἀλλ' ἀπέστειλε πρᾶκτορα ἀφωσιωμένον του φίλον εἰς Πετροῦπολιν ὁ ἡγεμὼν, τὸν κ. Στοίλωφ. Ἡ Βουλὴ ἐνθουσιωδῶς ἐδέχθη τὸν ἡγεμὼνα ἀπαγγέλλοντα τὸ ἐναρκτήριον προσφώνημα καὶ ἡ δυσμένεια, ἧτις εὑρίσκετο εἰς τὰ αἰσθήματα πάντων, δὲν εἶχεν ὡς θύματα ἢ τὴν δυάδα Σόβολεφ-Κάουλαρς καὶ τοὺς περὶ αὐτούς.

Τοιοῦτο εἶνε ἐν συντόμῳ τὸ ἱστορικὸν τῆς μεταπολιτεῦσεως ταύτης, τῆς ἐπιτευχθείσης διὰ τοσοῦτον πρωτοφανοῦς τρόπου καὶ τῆς ἐπενεγκούσης τοσοῦτον ἀπροσδόκητα ἄποτελέσματα. Ὁ ἡγεμὼν φαίνεται τὴν στιγμὴν ταύτην κύριος τῆς θέσεως.

Τὴν στιγμὴν ταύτην λέγω, διότι τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦτου μένουσι δύο ἐκκρεμότητες—δύο ἄρθρα τοῦ παλαιοῦ συντάγματος, τὸ ἰγ' καὶ ἰδ', ὧν τὴν ἀπάλειψιν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ θεωρεῖ ὁ ἡγεμὼν ὅπως διακείνη ἐν τῇ χώρᾳ. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀφορῶσι τὰς ἐκλογὰς, αἵτινες, κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς Τυρνόβου εἰσὶν ἀπλαῖ ὡς ἐν Ἑλλάδι, ἐνῶ κατὰ τὸν νέον νόμον οἱ ἐκλογεῖς κατατάσσονται εἰς δύο βαθμούς. Εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ νόμου τούτου ἐπιμένει ὁ ἡγεμὼν καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν γερουσίας ἐχούσης τὴν ἀρνησικυρίαν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς βουλῆς. Αἱ δύο αὐταὶ ἐκκρεμότητες ἔχει ἀποφασίσει ἡ Α. Υ. νὰ λυθῶσι πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρ. ἔτους.

Ἡ βουλὴ, μετατραπεισῆς εἰς τακτικὴν νομοθετικὴν τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς συνόδου, θέλει ψηφίσει τὸ νομοσχέδιον τοῦ νέου συντάγματος, ὅπερ ὑποβλήθησεται εἰς μεγάλην ἐθνικὴν συνέλευσιν, κατόπιν τῆς κυρώσεως τῆς ὁποίας, θέλει λάβει ἰσχύον νόμου. Ἄλλὰ δύο διαταγμοὶ ἐπέρχονται εἰς τὸ πνεῦμα παντός τοῦ μελετώμενου τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου κατὰστασιν. Ἀφ' ἑνὸς ἡ διατήρησις τοῦ οἰκουμενικοῦ βουλ-

γαρικού υπουργείου, άπαρτιζομένου εκ στοιχείων διαλύσεως μάλλον ή εδραιώσεως. Καί άφ' έτέρου ή ένεργεια τής ρωσικής αύλης, ήτις πάντοτε έπιποθεί ν' ανατρέψη τόν ήγεμόνα, όπως άντικαταστήσῃ αυτόν δι' ίδίου της όργάνου.

Αί ένεργειαί αύται έχουσι κυρίως κέντρον τήν πρωτεύουσαν καί τόν Ρουσσούκιον. Κεκηρυγμένοι όπαδοί τής ρωσικής πολιτικής ένταύθα είνε ό κ. Σουκνάρωφ, τής παλαιάς βουλής πρόεδρος, τής πρό του ήγεμονικού πραξικοπήματος έν δέ Ρουσσουκίω ό άρχιμανδρίτης; Κλήμης, ό πρόεδρος τής έθνοσυνελεύσεως; Τυρνόβου. Τά δύο ταύτα πρόσωπα είνε δυσηρηστήμενα διότι ουδόλως άφελήθησαν άτομικώς εκ τής μεταβολής τών πραγμάτων καί τήν δυπαρέσειαν ταύτην έπιτηδείως ιαρπούνται οί Ρώσοι.

Ίδού τό σημείον, είνε ό εύρίσκεται ή πολιτική ένταύθα κατάστασις.

Ίδού ή τάλαινα Ανατολή έρμαιον τών ραδιοργαίων τής αυστριακής καί ρωσικής αύλης. Τήν μέν Ρουμανίαν προσκολλημένην είνε τās πτέρυγας του άετου τής Γερμανίας, όστις πρό μικρού μόλις έρράπισεν αύτήν τήν Σερβίαν κατά τήν στιγμήν τής άναπτύξεως τών όδοιπορικών της μέστων ύπέκρουσαν είνε τās ρωσικάς προτροπάς καί έπιδιώκουσαν τήν πτώσιν του βασιλέως τών τήν Βουλγαρίαν μεταίχιμιον έπί ζητήματος συνταγματικού, ουδέν έννοεί ίδωτα κών ό λαός της. Ταραχή καί άμφιβολία καί δισταγμός έγγυονόμενα ως δηλητήριο καί πύρ είνε τήν καρδίαν παντός ποθειντος ήν πρόοδον τής πατρίδος του Ρωμούνου, Σέρβου ή Βουλγαρού.

Ός έλλην άλγώ θεώμενος τήν κατάστασιν ταύτην καί άναλογιζόμενος ότι άν καί έχθροί ήμών άπέβησαν έκείνοι, οΐτινες πρότερον μάς ήγάπων, άν έστερηθήμεν τής άρχηγίας παντός έν τή Ανατολή κινήματος ουτε οί καταραδιοργανηθέντες καί άποσπασθέντες ήμών ευτυχούσιν. Οί λαοί

τής Ανατολής άπεσπάσθησαν άλλήλων όπως χρησιμεύσωσι βορά τών μεγάλων τής ήμέρας; αύτη είνε ή μόνη άλλείθεια, τό μόνον πόρισμα, όπερ έξάγω από τών συγχρόων γεγονότων.

Πρόσπερος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Έκ Θεσσαλονίκης ουδέν νεώτερον. Συσκέπτονται μόνον οί υπό τής Μεγάλης Έκκλησίας σταλέντες Πατριαρχικοί έξαρχοί Δράμας καί Σερρών από κοινού μετά του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης όπως συμβιάσασιν τούς άντιμαχομένους. Άς έλπίσωμεν ότι επί τέλους θά ένθυμηθώσιν οί λεγόμενοι άντιπολιτευόμενοι καί φιλελεύθεροι καί ριζοσπαστικοί τό ίερόν αίσθημα τής φιλοπατρίας καί συνετιζόμενοι θά παύσωσιν άγωνιζόμενοι τοιοϋτον τραγικοκομικόν άγώνα, ζημιόνοντες τόσον πολύ τόν μακεδονικόν άγώνα.

Άς ένθυμηθώσι τουλάχιστον ότι ό Μητροπολίτης, καθ' ου μάχονται τώρα, είνε αυτός έκείνος ό πρό μηνών άκόμη κηδεύσας τήν βαρυσήμαντον έκείνην έγκύκλιον ήτις μόνη ή δύνατο—καί ήδυνήθη—νά γεννήσῃ Μακεδονικόν ζήτημα ύπερ τών δικαίων τής Έκκλησίας καί τών Όρθοδοξων χριστιανών τής Μακεδονίας. Έκτοτε τουλάχιστον ήμεις πρώτοι εκ τής έγκυκλίου έκείνης όρμώμενοι άνεπετάσσομεν τήν σημαίαν του Μακεδονικού ζητήματος, καί ή σημαία έκείνη άναδιπλωθείσα υπό του λοιπού τύπου, ίδού σήμερον καί είνε χείρας ύποψηφίου βουλευτου, του κ. Κ. Ίεροκλέους, όστις από τής αύριον θ' άρχίσῃ νά συγκινή τās Αθήνας, καί αί Ιδανικώτεροι καί ευγενέστεροι Αθηναί είνε άδύνατον νά μή ταχθώσιν υπό τήν σημαίαν αύτήν. Άς μή έπιμένωσιν οί έ-

εαυτόν του ότι ήπατήθη καί ν' άποσυρθῃ ζητών συγγνώμην.

Ό κόμης κατώρθωσε νά κρύψῃ τήν λύσαν του καί έδείχθη πρός τήν γυναίκα του γαλήνιος. Έξ έπιτηδείως ληφθεισών πληροφοριών όμως βεβαιωθείς ότι αί ύποψίαί του ήσαν βάσιμοι, άπεφάσισε νά έκβιάσῃ τόν δούκα είνε μονομαχίαν. Διτυβήθη λοιπόν πρός τήν λέσχην καί έπήρε τόν μάγκο. Αφού τά χαρτιά έτελείωσαν καί έκοψεν ό Γάστων, ό κόμης σκαιώς είπεν ότι δέν παίξει πλέον. Ό δουξ έζήτησε ψυχρως έξηγήσεις, ό κόμης ήρνήθη νά δώσῃ τοιαύτας. Ός ήν έπόμενον πρόκλησις έπηκολούθησεν.

Η διαγωγή του Βαρζέξα κατεκρίθη όμοφώνως. Άλλ' ό σκοπός τόν όποιον έπέδιωκεν ό σύζυγος είνε έπιτευχθῆ. Τήν έπομένην θά έγίνετο ή μονομαχία. Έκτυπήθησαν είνε έν μικρόν δάσος σιμιυδών, με πιστόλι, είνε άπόστασιν είκοσι βημάτων. Ό Γάστων σεβόμενος παραπολύ τήν ζωήν του δέν έδείχθη γενναϊόδωρος πρός τόν σύζυγον τής έρωμένης του. Είνε τό δούθεν σημείον έπυροβολήσε καί έκάρρωσε τήν σφαιράν του είνε τήν κοιλίαν του άντιπάλου του. Ό κόμης έξαπλωθείς έπί τής αίμοσύρτου χιόνος έσηκώθη τότε έπί του γόνατος μετ' άγρίας ένεργητικότητας καί σκοπεύων έπυροβόλησε τόν Βλιγνύ. Άλλ' ή άδυναμία, ή προερχομένη εκ τής άπωλείας του όλονέν εκ τής πληγής του ρέοντος αίματος, δέν άφῆκε αυτόν νά σκοπεύσῃ όπως έπρεπε καί έπλήγωσε τόν δούκα μόνον είνε τόν όμον.

Ό κόμης έπέζησε τής φοβεράς πληγής του. Όσον δ' ά-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαράου.

(Συνέχ. ιδ. αριθ. 584)

Τά δωμάτια τών λουτρών του μεγάρου του έβλεπον είνε τήν αύλήν μιās γειτονικής οίκιας. Άλλά τά παράθυρα τών δωματίων τούτων ήσαν κλεισμένα με σιδηράς κιγκλίδας. Έν μιā στιγμή, διά τρομακτικής δυνάμεως τών μέχρι θραύσεως τεταμένων μυώνων του, ό Γάστων κατώρθωσε νά εγιάλῃ ένα σίδηρο καί ή κυρία Βορζέφ έφυγε. Όλίγα δευτερόλεπτα μετά ταύτα ό κόμης, είσαχθείς πλησίον του Βλιγνύ, ήσύχου καί μειδιώντος, ήναγκάσθη νά όμολογήσῃ είνε τόν

ναντίοι, καί μάλιστα ό γηραιός Χαδζή Σταύρος Χαδζή Αζάρου, όστις κακή μοίρα έτυχε νά είνε Ρώσος ύπήκοος, καί όχυροϋται όπισθεν τής ρωσικής ύπικουότητας, μη παραδίδων τήν σφραγίδα, μηδ' αναγκαζόμενος είνε τούτο υπό του Ρώσου προξένου, όστις τί άλλο ήθελε παρά τούτο!

Είνε τήν εύρειαν αίθουσαν του έπί τής όδου Έρμου χαρτοπωλείου Πάλλη καί Κοτζιά είνε εκτεθειμένη προσωπογραφία του Κουμουνδούρου, φυσικώ μεγέθει, γραφείσα υπό του κ. Αρμενοπούλου. Καθημερινώς σχηματίζεται κύκλος περι τό μέγα ύάλωμα, θεωμένων, κρινόντων καί έπικρινόντες καί πρό παντός άλλου ρεμβάζοντων έπί τής φυσικογνωμίας του μεταστάντος πολυμηχάνου πολιτικού. Καί τί σημείον καιρών! Έκείνο όπερ, οί πολλοί έκφράζουν ως τό κυριώτερον έλάττωμα τής γραφής, ότι ό καλλιτέχνης δέν κατώρθωσε νά άποδώσῃ, τό έπιπλέον μειδίωμα του άνδρός, έκείνο άκριβώς γεννά μελαγχολίαν, διότι ό Κουμουνδούρος έμφανίζετ αι πολύ πολύ σκεπτικός, μελαγχολικός, συνηρηθείς ως νά κλαίῃ ή ψυχή του από 'κει του εύρίσκειται, διότι έγκαίρως δέν έλαβεν είνε χείρας τήν σημαίαν τής ήθικής άναγεννήσεως αυτού του τόπου, όστις είνε άφρωσιωθῃ είνε αυτόν, άλλ' άφρησε τά πράγματα νά καταντήσουν είνε τό κατακύλισμα του Τρικουπη καί τώρα νά έλπίζῃ ό τόπος. . . από τόν κ. Δηλιγιάννην!

Καί άλλην εικόνα ό αυτός Αρμενόπουλος εξέθεσεν έν τῷ αυτῷ χαρτοπωλείω, Ρωσίδα ή μάλλον Κρακασίαν άγωνίστριαν, χαδζάρια έξωσμένην είνε τήν όσφον καί γιαταγάνιον είνε χείρα κρατούσα, ίσως δέ καί άσπίδα είνε τήν άριστεράν ή τί άλλο. Έν τῷ συνόλω ή δευτέρα εικών είνε άτυχεστέρα τής πρώτης, άλλ' ό καλλιτέχνης κατώρθωσεν έν αυτῇ, ότι ίσως δέν έπέδιωκε, νά γράψῃ δηλαδή έν χαριέστατον πρόσωπον

τής ήρωίδος του, όπερ ίσως είνε άνάριστος είνε τόν άρειμάνιον χαρακτήρα της, άλλα αυτό καθ' έαυτό θάλλει έκεί επάνω άγγελομορφον καί λεπτοφυές, ήλεκτρίζον πολύ τόν αισθητικόν θεατήν. Έπιτυχές δέ καί τό βάθος τής εικόνας, τά ένθεν καί ένθεν δενδρύλλια ύπομνησκαγα λεπτοφυείς ύδρογραχίας του Βρεττανικού Μουσείου.

Έγγραψαμεν άλλοτε περι όργάνων τής πειραματιαής φυσικής ένος Γυμνασίου παρερριμμένων είνε έλεινόν κατώγι, συντετριμμένων, έσκωριασμένων, τεθλασμένων.

Ίνα μη συγχέωνται καλοί μετά πονηρών καί τάξις μετά άταξίας, λέγομεν ότι όργανοθήκας καλώς διοργανομένας έχουσι τό Γ' Γυμνάσιον, δι' ό συγχαιρομεν τόν διακεκριμένον καθηγητήν κ. Αναργύρου, τό Α' Βαρβάκειον, άλλα δυστυχώς έν άχρηστία, άγνωσμέν διατί, ίσως τών καθηγητῶν χρησιμοποιοϋντων άντι όργάνων τά δάκτυλά των, τό Δ' Γυμνάσιον είνε τής ακάλας του ύπογείου άκόμη εύρισκομένων τών όργάνων έν κάσσαις έρμητικώς κεκλεισμέναις, σύμφωνα με τούς κανόνας τής φυσικής, καί του Διδασκαλείου, τελειοτάτη όργανοθήκη, υπό τήν διεύθυνσιν του καλλίστου νέου κ. Μιχαλοπούλου.

Δέν έχουσι δέ τό Δ' Γυμνάσιον, τό Β' Βαρβάκειον καί τό Β' Γυμνάσιον.

Καί οϋτω πως μένει ήμαθής ή νεολαία μας είνε τās μόνες επιστήμας, είνε ών δύνανται νά διδαχθώσι κάτι τι.

Τήν προσεχή Δευτέραν, 3 Οκτωβρίου, άρχονται αί εξέτασεις τής Πολυτεχνικής Σχολής, εξακολουθούσαι καθ' εκάστην από τής 8ης μέχρι τής μεσομβρίας καί από τής 2—5 μ. μ. Διά τήν εξέτασιν τών μαθητῶν συνεστήθησαν δύο έπιτροπαί μία μέν διά τās άνωτέρας τάξεις, άποτελουμένη εκ τών καθηγητῶν κκ. Γ. Σούτσου, προέδρου, Α. Αποστο-

φορῃ τόν Γάστωνα, μετά έξ έβδομάδας, είνε αναλάβει τόν συνήθη βίον. Άλλά, παράξενον γεγονός. Η σφαιρα του κόμης Βορζέφ φαίνεται ότι έκοψε τήν χρυσήν τρίχα του δουκός. Τό χυθέν αίμά του είνε διαταράξει τήν ευτυχῆ ίσορροπίαν τών τυχηρών του πλεονεκτημάτων; Η ό Γάστων εύνουθείς μέχρι τούδε υπό τής τύχης είνε κουράσει αύτήν; Απ' αύτῆς τής ήμέρας τά έχάλασε με τήν έπιτυχίαν. Έχανε άνενδοτός.

Η θαυμασία άπάθειά του τόν έγκατέλιπε καί έγνώρισε τās άβεβαιότητας του παίκτη, όστις χάνει. Δέν έρριπτε πλέον τά χρήματά του έπί τής τραπέζης με τήν άταραξίαν νικητού. Δέν υπερέχει πλέον τών αντιπάλων του διά τής άταράχου γαλήνης του. Τώρα όχρία. Αί χείρες του διά νευρικών κινήσεων καί άκουσίως των έκτύπων έπί τής τραπέζης διακεκομμένα έμβατήρια. Οί όρθαλμοί του έδυθίζοντο κατάμαυροι υπό τās όφρῆς του καί οί λευκοί του όδόντες έδάγκαναν μέχρις αίματος τά χείλη του.

Άφινε τό χαρτοπαίγιον κατά τās πρώτας χαρχυγας τής ήμέρας, με άτακτον κόμην, έχων λυτόν τον λαίμοδέτην του, με τό προιτήθιον του ύποκαμίτου του ζαρωμένου καί μαυρισμένον από τό πράσινον τής τραπέζης έριούχον.

Κατέβη μίαν πρός μίαν τάς βαθμίδας τής πρός τήν έπιτυχίαν άγοής κλίμακας, τήν όποιαν είνε θριαμβευτικώς άναβῆ. Καί τά εκ του χαρτοπαίγιου χρήματα, τόσον ταχέως άποκτηθέντα, κατεσπαταλήθησαν με άστραπιαίαν τα-

χύτητα. Ό δουξ έστενοχωρήθη. Απεφάσισε νά καταφύγῃ είνε τό δάνειον, τό σύνθημα τούτο τής προσεχούς άνατροπής. Έχων τήν ανάγκην τών άλλων, ήσθάνθη ότι κατέπεσε καί καταλήθη υπό λυσσώδους λύπης. Άλλοτε άπελάμβανε μετ' ευχαριστήσεως θεσπεσίας τής ιδέας, ότι αυτός εκυριάρχει έφ' όλου έκείνου του κύκλου τών δυσπαλέων δι' ήδονήν ανθρώπων. Η τύχη τόν ύψωσεν ύπεράνω όλων τών συντρόφων του. Τόν μετεχειρίζοντο ως άνώτερον των. Καί υπερηφανεύετο διά τήν ύπεροχήν αύτήν. Τό ύψηλόν ύπόδαθρον, έφ' ου έστέκετο, έν μιā στιγμή κατεκρημνίσθη. Απο τής ήμέρας καθ' ήν δέν έκέρδιζε πλέον, έπαυσε νά ύπάρχῃ διά τούς χατοπαίχτας είνε έκέρδιζε πλέον, έπαυσε νά ύπάρχῃ διά τούς χατοπαίχτας είνε έκέρδιζε πλέον, έπαυσε νά ύπάρχῃ διά τούς χατοπαίχτας είνε έκέρδιζε πλέον. Όταν τώρα ήρχετο είνε τήν λέσχην δέν τόν ύπεδέχοντο, όπως άλλοτε, σιωπώντες εκ φόβου θά ελεγέ τις. Έδέχετο δεξιά καί άριστερά μερικās χειραψίας καί κανείς δέν άφινε τό παιγνίδι διά νά προσέξῃ είνε αυτόν. Έχάνετο μετὰ τῶν άδιαφόρων. Δέν τόν έφοβούνο πλέον.

Ουδέποτε τό διά τό χαρτοπαίγιον πάθος του ύπήρξε σφοδρότερον τής εποχῆς ταύτης. Έπαίξε πλέον φρενιτωδώς. Έκέρδιζε καί έχασεν είνε μίαν νύκτα κολοσσιαία ποσά. Δέν ήτο πλέον ό έπιδέξιος ίππεύς, όστις διευθύνει τόν ίππον του. Ητο ό φοβισμένος έφιππος, ό παρασυρόμενος από τόν καλπασμόν του ίλιγγιώντος άλόγου του, τόν όποιον δέν θέλει νά σταματήσῃ, άν καί είνε περισσότερο πιθανόν ότι θά πάσῃ τά κόκκαλά του παρά ότι θά φθάσῃ είνε τόν σκοπόν του. Καί πραγματικώς δέν εφθανε τόν σκοπόν του. Δι'

λου και Δ. Γονατά, μελών ἢ ἄλλη δὲ διὰ τὰς κατωτέρας τάξεις ἐκ τῶν καθηγητῶν κκ. Ι. Σέχου, τακτικοῦ προέδρου, Α. Βουσακῆ, ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν κκ. Α. Σούλη, Ι. Λαζαρίμου, Α. Δαμασκηνοῦ καὶ Κ. Μητροπούλου, οὔτινες ἀνὰ δύο ἐναλλάξ θέλουσι λαμβάνει μέρος ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Εἶναι καὶ ὀλίγον *καροτιέρα* ἢ ἀσυνομία, μὴ ἐνοοῦσα νὰ δώσῃ τέσσερα δραχμὰς σφουγγαριστικά εἰς χαριτωμένον τινὰ σφουγγαρίστραν, ἢ ὅποια ὡς μόνη, διὰ τῆς ἀρμονικῆς ὡς ἄσμα φωνῆς τῆς μᾶς ἔλεγε ἔφτυσε ὅς τὴν πέτρα ὡς ἔστου καθάριστῃ τὸ πάτωμα. Νὰ δοθῶν αἱ τέσσαρες δραχμαὶ προῖον τιμίας ἐργασίας καὶ νὰ παύσων οἱ κύριοι κλητῆρες ἐνοχλοῦντες τὴν γυναῖκα καὶ κακοθηούμενοι.

Πάτρας, Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιο Κορδιστὰν παρέλαβε σταφιδοκαρπὸν λίτρας 731,242 καὶ Αὐστριακὸν 136,633, ἀναχωροῦσι δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὴν Ἀμερικὴν τὸ δὲ δευτέρον διὰ Τερζέστην.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Τρικκάλων ὅτι ἐν Ὁζοῦμ Καρὰλὰρ προσεβλήθη ὑπὸ νόσου καὶ ἑτέρα ἀγέλη βοῶν, ἐνοκηφίσθη ἐπιζωοτίας καὶ ἐν τοῖς χωρίοις Μπασδάνη καὶ Σκῆμ τοῦ Δήμου Σελανῶν τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας.

— Κατεσχέθησαν ἐν Πειραιεὶ 68 σαρδελοβάρελα ὡς βεβλαμμένα, προερχόμενα ἐκ τινος ναυαγῆσαντος πρὸ τινος ἰταλικοῦ ἀτμόπλοιου. Τὰ ἐν λόγῳ σαρδελοβάρελα ἀνήκον εἰς διαφόρους ἐμπόρους καὶ προηρισμὸν εἶχον νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς στομαχικοὺς λιμένας διαφόρων Πειραιωτῶν καὶ Ἀθηναίων. Καυμένα στομάχια!

— Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως εἰς τὰς ἐν Κύπρῳ προξενικάς

ἀρχάς μας ἢ ἀπὸ τῶν προελεύσεων τῆς Κύπρου ἄρσις τῶν καθάρσεων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ἀστριακὴ ἑταιρία τοῦ Λοῦδ ἐπαναλαμβάνει τὰς διὰ τῶν ἀτμόπλοιῶν τῆς προσεγγίσεις, ὥστε τὸ ἀτμόπλοιο ἀναχωροῦν ἐκ Σμύρνης θὰ προσεγγίξῃ Χίον, Κύπρον, Ρόδον, Βηρυττόν, Ἰόππην, Ἀλεξανδρέτταν καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ κατ' εὐθείαν εἰς Σμύρνην. Πᾶσα ἡ νῆσος χαίρει ἄκραν υγείαν.

— Τὴν 29 φθίνοντος ἐν Θήβαις οἱ Κ. Καραμπίνης καὶ Σ. Μπούλης ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Χαρίση Σπανοῦ ἀλλοδαποῦ καὶ ἐτραυματίσαν αὐτὸν διὰ μαχαίρας ἀφ' οὗ προηγουμένως τοῦ ἀφῆρσαν 8 πεντὸδραχμα.

— Καὶ ἕτερος φόνος συνέβη κατὰ τὴν θέσιν Βιοβαρδέικα Γεφύρι· ὁ Ν. Π. Λεωνίδα ἐφόνευσεν ἄνθρωπον ἄγνωστον ἐκ τοῦ χωρίου Ἐξάρχου τῆς Λοκρίδος, καταγόμενον, καὶ ἐτράπη καὶ οὗτος εἰς φυγὴν.

— Τὴν νύκτα τῆς 24 φθίνοντος μικρὸς ὁ Εὐάγγελος Δαλῆς ἐλθὼν εἰς ἔριδα πρὸς τὸν Λουκᾶν Δ. Βαγαϊνᾶν ἐν τοῖς ἀμπέλοις τοῦ χωρίου Δαύλια τῆς Χαιρωνείας ἐφόνευσεν αὐτὸν διὰ πυροβόλου καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεὶ· ἐνεβολιάσθησαν δὲ 51 άτομα.

Ἐχομεν νὰ σημειώσωμεν εὐχαρίστως καὶ ἄλλην πρόδον ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, τὴν ἐξευγένισιν τῆς παντοπωλικῆς ἥτις ἐν μὲν Εὐρώπῃ ἀστράπτει ὡς ὑδράργυρος, παρ' ἡμῖν δὲ ἀκτινοβολεῖ ὡς χοῖρος! Ἐν τοιοῦτον κατάστημα μαρμαρόστρωτον εἶδομεν ἐν Πειραιεὶ, ἀλλὰ νέαν παντοπωλικὴν ὁμολογουμένως θὰ ἐγκαινιάσῃ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου, ἀντικυ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου νέον πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας **Παντοπωλεζὸν ὁ «Ἐρμῆς»**, ὅπερ ἵδρυσεν ὁ κ. **Π. Θανόπουλος**, ἀνὴρ προοδευτικὸς καὶ θέλων νὰ ση-

χωρ, ἴσως καὶ στενάζουσα. Ἦρχισε καὶ πάλιν νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ ὠρκίσθη νὰ παραιτήσῃ τὴν πυρετώδη ζωὴν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐχρεώσεται τόσας τραχείας ἡδονὰς καὶ τόσας σκληρὰς λύπας.

Ἐσκέφθη ὅτι ἐὰν τὰ λείψανα τῆς πατρικῆς του περιουσίας εἶχον κατασπαταληθῇ ἢ δεσποινῆς Μπωλιεῖ ἦτο πλουσία, καὶ μὲ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων τοῦ ἐκ τῆς προικῆς τῆς εἰσοδήματος, μποροῦσαν νὰ ζήσουν καλά. Ὁ βίος ἐν Παρισίοις δὲν ἐκόστιζε τόσον ἀκριβὰ ὅσον καὶ ἐν Πητροπόλει, ἄλλως τε δὲ εἶχε παρέλθῃ καὶ ὁ καιρὸς ὅπου ἔκανε τῆς τρέλλαις του. Θὰ ἔμεναν εἰς τὰ κτήματά του ἐξ μῆνας διὰ νὰ κάμουν οἰκονομίαν, καὶ θὰ ἐθυσίαζον τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματός των διὰ νὰ ζῶσιν ἀνέτως ἐν Παρισίοις τὸν χειμῶνα.

Ὁ δούξ ἀνεζωπυρήθη διὰ τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ ἔγινε πάλιν οἷος ἦτο ὅταν ἔφυγεν ἐκ Παρισίων. Εὐρέθη ἄλλος ἄνθρωπος. Καὶ ἀπῆλαυνεν ἠδέως τῆς ἐπανόδου ταύτης πρὸς τὰς οὐνειροπολήσεις τῆς νεότητός του. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁδοπορίας του ἐβαυκαλίζε τὴν ψυχὴν του μὲ τερονὰ περὶ τοῦ μέλλοντος σχέδια. Καὶ ὅταν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐσταμάτησεν ὑπὸ τὰ ὑελοφρακτὰ ἀμαξοστάσια τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Βορρά, ἐπήδησεν ἑλαφρῶς ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἐπανερχόμενος μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς Παρισίους μακρὰν τῶν ὁποίων ἡ καρδιά καὶ τὸ πνεῦμά του εἶχον ἀποπλανηθῇ.

μειώσῃ τὸ ὄνομά του ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῆς πρωτεύουσας μας.

Ἐθὺς ἅμα τῇ εἰσοδῷ τὸ βλέμμα ἀναπαύεται εἰς δύο μαρμαρίνας στήλας, διὰ νὰ μὴ λείψῃ καὶ ἡ ἀρχαιότης, ἐν ὅλοις ἐκεῖνοις τοῖς νεωτερισμοῖς οὗς εἰσήγαγεν ὁ κ. Θανόπουλος. Καὶ ὅποιον μὲν εἶνε τὸ πρωτοφανὲς καὶ πρωτότυπον καὶ παράδοξον αὐτὸ Παντοπωλεζιον, δὲν σὰς λέγομεν, διὰ νὰ κοιπιάσετε, νὰ πᾶτε, νὰ τὸ ἴδῃτε, νὰ τὸ θαυμάσητε καὶ νὰ κάμετε καὶ τὰς ἀγοράς σας, διότι πᾶσα πρόδος χρεῖζει ὑποστηρίξεως.

Ἐρχόμεθα ὁμῶς εἰς τὴν οὐσίαν, καθὼ ἄνθρωποι οὐτῶς στικτοὶ, καὶ σὰς λέγομεν ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρητε **εἰς τὰ ἐδώδιμα καὶ τὰ ποτὰ** τὸν ὠραιότερον ἀρραβῶνα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Τα καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ καλλίτερα ἐγχώρια. Ἀπὸ ποτᾶ, βερμούτια, σαρτρεῖζ, κονιάκ, μαρσακίνο, κερασῶ, τὸ ἄνθος. Ἀπο τυριᾶ, ἀφροῦ θὰ εὐρίσκῃτε ἐκεῖ μέσκα καὶ **ἐθνικὰ τυριὰ**, ἥτοι τὰ περίφημα **Μανούρια τῆς Μακεδονίας**, ἔπειτα Θηβῶν, Μιζήθρας, καὶ μετὰ ταῦτα ὅλα τὰ εἶδη τῶν εὐρωπαϊκῶν τυρῶν. Ἐπειτα, τί **χαδιάρα** τῆς Γέλλας, τί **αὐγοτάραχα** τῆς Λαγαρούς, τῆς νεᾶς ἐσοδείας, τί μπίρας τῆς Βιέννης, καὶ τί, καὶ τί.

Καὶ ἀπὸ Ρετινάτο; Μὴ μιλάτε! Ὁ εἰσερχόμενος ἐκεῖ μέσα μελαγχολικὸς, θὰ φεύγῃ ἑκατομμυριούχος... ἀπὸ χαρὰς ἐλπίδα.

Καθαριότης, περιποίησης, ὑπηρεσία, ὅλα αὐτὰ συνταγματικώτατα ἐπιβεβλημένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Καταστήματος, Θανοπούλου τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Νέου Παντοπωλείου.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦπτον ὅλα τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα ὑπέστεισαν σπουδαίας ζημίας, διότι πλὴν τῆς μεσητηκῆς αὐτῆς ιδιότητος κάμνουσι κρυφὰ κρυφὰ καὶ ταῖς δουλίαις των ἐντεῦθεν τὰ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀκούμενα μεσιτικὰ κρούσματα.

Ἐὰν ρίψητε ὀλίγα ἀγκυστρα εἰς τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα θὰ συλλάβετε οὐκ ὀλίγους ἰχθύς, ὅχι πλέον μικροὺς καὶ ἐξησθενημένους, ἀλλὰ μεγάλους καὶ μὲ αὐγοτάραχα καλλίτερα καὶ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τοῦ ἀξιοτιμίου πρωθυπουργοῦ μας.

Ἀπὸ 30 μέχρι τῶν 100 καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων δραχμῶν λογαριάζονται αἱ ἀπώλειαι πολλῶν μεσιτῶν, διὰ τὰ ἀμάξια, τοὺς λακέδες καὶ τὰ ἄλογα τῶν ὁποίων διόλου παρᾶξενον νὰ τοὺς γίνῃ τὴν ἡ γνωστὴ ἐκείνη εἰς τοὺς Brigands προσφορά:

— Voulez—vous quinze francs;

Δὲν μνημονεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν παθόντων, ἂν καὶ ἐν ἑκαστῶν αὐτῶν κροτεῖ ὡς ρακέταν εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν ἔσεται αἰωνία! Ἀμήν!

Ἐν παρόδῳ μόνον λέγομεν ὅτι ὑπάρχουν μετὰ τούτων μεσιταὶ δικηγόροι, μεσιταὶ ἰατροὶ, μεσιταὶ καλλιτέχναι, μεσιταὶ ἴσως καὶ... παπάδες — διότι τὸ χρηματιστήριον

ὁμοιάζει τὸ μέγα καζάνιον εἰς τὸ ὅποιον ὁ Ὀμηρος ἐμαγείρευε τὸν κυκεῶνά του!

Ἐπειτα ἔχομεν θύματα, δηλαδὴ ἀθύρματα εἶνε δι' αὐτοὺς τέτοια μικρὰ πράγματα — εἰς τοὺς μεγάλους κεφαλαιούχους. Εἰς ἐξ αὐτῶν κρύπτει εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν του εἰκοσάδα χιλιάδων μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, πρὸς τὰς ὁποίας συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν τιμιῶν συμπολιτῶν μας ἢ τῶν ἐντίμων ἀπαγωγέων τῆς κάσας τοῦ κ. Δέγγλερη.

Διαθρullεῖται ἀκόμη μία μονομαχία—les gladiateurs—μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου Χίου ἑκατομμυριούχου καὶ πελοποννησίου τινὸς κεφαλαιούχου, ἢ πονηρία τοῦ ὁποίου μόνον τὴν φουστανέλλαν τοῦ μωραΐτου τῆς Βαβυλωνίας ἀπεξεδύθη κατὰ τὰ λοιπὰ ὁμῶς δὲν διαφέρει ποσῶς.—Πούλος-πουλόπουλος, καὶ αὐτὸς ἐμπόρος ἀλεπούδων, τραχανάδων κλ. κτλ. Ἡ μονομαχία ἐγένετο κατὰ λίαν παράδοξον τρόπον ὑπερβαίνοντα καὶ ὅλας τὰς ἀμερικανικάς! Ὁ εἰς δηλαδὴ τῶν μονομάχων ἐρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ του χιλιάδας τινὰς χαρτίων, ἐνῶ αὐτὸς ἐρριψε κατὰ τῆς μούρης τοῦ ἐτέρου χιλιάδας τινὰς λιρῶν.

Ἀῦριον ἄλλα.

Μουφλούζης

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τὸ κόκκινον φόρεμα ἱ Κατόικον ἐν τινι οἰκίᾳ μὲ ἐνοίκιον. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας εἶχε συζευχθῆ πρὸ τινος μετὰ τινος γλαυκώπιδος τὴν ὅποιαν δὲν ἠδύνασο ν' ἀνεῖναις χωρὶς νὰ μὴ μακαρίσῃς τὸν εὐτυχῆ σύζυγον. — Ἦμην (παλαιό) ἀρχαῖος ἐνοικιαστῆς καὶ μὲτα ταῦτα ἐκράτουν τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ἐτόλμων ὅπως ἀναβλέψω πρὸς αὐτὴν σπανίως τὴν ἐβλεπον καὶ ἔτι σπανιώτερον συνωμιλοῦμεν, μόνον ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρῶσω τὸ ἐνοίκιον τότε συνδιαλεγόμεθα περισσώτερον. Ἠμέραν τινα, νομίζω κυριακὴν, τῇ ἐμέτρῃσῃ στρογγυλὸν τι ποσὸν τὸ ὅποιον τῇ ἐχρεώστων μὲ ὑπεδέχθη μὲ ἀνεκφραστον καλωσύνην συνωμιλήσαμεν ὑπὲρ τὴν ὥραν ἐγελάσαμεν εὐχαριστεῖτο πολὺ λαμβάνουσα χρήματα καὶ ἡ εὐχαρίστησις αὐτῆ τὴν μετέβαλλε καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπὸ σιωπηλὴν καὶ σοβαρὰν, τὴν καθίστα λάλον καὶ φωνακλοῦ, ὥστε σὲ ἐξεκούφαινε.

Τοιαύτη ἦτο, καθ' ἣν ἡμέραν τῇ εἶχον πληρῶσει τὸ τελευταῖον ἐνοίκιον αἱ χεῖρές της ἔτρεμον καὶ παρ' ὀλίγον θὰ ἐπιπτον τὰ χρήματα κατὰ γῆς τὴν εἶχε καταλάβει σπασμωδικὴ κίνησις ἐγέλα, μηχανικῶς ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως ἐτι ἔλαβε χρήματα.

Ἀπεσόρθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἐξηπλώθην ἐπὶ τινος καναπέ καὶ ἐχρημάτιζον σκέψεις περὶ τῶν ἀθλιότητων τοῦ κύσμου τούτου· δὲν μ' ἐξέφευγεν τῆς μνήμης μου ἡ φυσιογνωμία τῆς ἰδιοκτητρίδος μου καὶ αἱ κινήσεις της· ἐσκεπτόμην εἰς τὴν ἀπερίοριστον κυριαρχίαν τῶν χρημάτων καὶ μοὶ ἐφαίνετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὅτι ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι κολοσσαῖόν τι κάρων συρόμενον ἐπὶ τῶν τραχῶν τῶν χρημάτων καὶ ἀνευ τῶν ὁποίων θὰ ἐσκόνταπτε εἰς τὸ πρῶτον βῆμα.

Ἐν τῷ ὀφείλομεν εἰς ἀναποκρίτην μας ἐκ Βραζιλίας, ὅν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράψῃ ἄλλοτε ἀντι δι' ἐρωθρᾶς ἐσθῆτας, καλλίτερα διὰ τὸ κόμμα τῶν Ἐρυθρῶν ἐν Βραζιλίᾳ, καὶ τὴν ἄλλην πολιτικὴν τῆς Ρουμανίας.

Ἐνῶ ἐσκεπτόμην οὕτω ἡ ἀκοή μου ἐταράχθη ὑπό τινος φροῦ-φροῦ, καθὼς λέγουν οἱ Γάλλοι, ὁ θόρυβος οὗτος πρὸ τοῦ παραθύρου μου προήρχετο ἐξ ἐσθῆτος τινος βεβαίως· ἐγείρομαι, παρατηρῶ καὶ μὲ ἐκπληξίν μου βλέπω ὅτι ἐσθῆς τις κοκκίνη ἐτέθη πρὸς κατόπτρουσίν μου βεβαίως μετὰ τῆς κυρίας τῆς πρὸ τοῦ παραθύρου μου, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχον καταβιάσει τὸ παραπέτασμα. Τί ὄρατον ὄνειρον νὰ εἶναι ἡ ἰδιοκτήτρια; Ἄναμφιβόλως, διότι ἄλλη γυνὴ δὲν εἶναι ἐντὸς τῆς οἰκίας, καὶ ποία ἄλλη θὰ ἐτόλμα νὰ περιδιαβάξῃ ἐντὸς τοῦ διαδρόμου, μόνον μὲ τὴν ἐσθῆτα (robe de chambre) εἶναι βεβαίως ἡ ἰδιοκτήτρια εἶπον, καὶ ἤρχισα νὰ τὴν κατοπτρεύω προσποιούμενος ὅτι δὲν παρατηρῶ, ἡ ἐσθῆς ἐφουρρῶριζε θέλουσα οὕτω νὰ προσηλώσῃ τὸν νοῦν μου μὲ τὸν ποιητικὸν τῆς θόρυβον ἐνόμιζες ὅτι εἶνε γλυκεῖα προστριβὴ φύλλων καὶ ἡ φαντασία μου τὸν ἐτύγχευεν μὲ ὅλους τοὺς ποιητικὸς θόρυβους τοῦ κόσμου, παρῆλθεν ἡδὴ ἡμῖσεια ὥρα καὶ ἡ ἰδιοκτήτρια ἴστατο πρὸ τοῦ παραθύρου μου, ἐνόμισα ὅτι τῇ ἤρεσκον καθ' ὑπερβολὴν ἀλλ' ἐσυλλογίσθη τὸν σύζυγόν τῆς, ὅστις τὴν ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν καὶ δὲν τὴν ἀφῆκεν ἀπὸ πλησίον του οὐδὲ στιγμὴν· ἐσυλλογίσθη, ἂν τὴν κατελάμβανα πρὸ τοῦ παραθύρου μου κατοπτρεύουσαν ἐν τῷ δωματίῳ μου. . . θὰ ἔκλαια καὶ αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν τῆς, ἕκαμα χιλίας σκέψεις περὶ τῆς ἀσταθερότητος τῆς γυναικὸς καὶ ὠρκίσθη ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θὰ ὑπανδρευθῶ. Ἄλλ' αὕτη δὲν ἀνεχώρει πρὸ τοῦ παραθύρου μου· ἐνόμιζες ὅτι τὴν ἐμάγευσέ τις καὶ τὴν ἐκάρφωσε πρὸ τοῦ παραθύρου μου.

Τὴν ἔκλαιον διὰ τὴν γυναικίαν ἀδυναμίαν τῆς, ἀποδίδων μοι ὑπερηράνειαν διὰ τὴν ἀνδρικήν μου στάσιν· αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι εἰς χεῖρας μου, ἔλεγον, νὰ πέσῃ τόσον εὐκόλως! καὶ κατ' ὀλίγον ἡ καρδιά μου ἔπαλλε ταχύτερον καὶ ψυχρὸς ἰδρὼς κατέβρεχεν τὸ μέτωπόν μου· αἱ χεῖρές μου καὶ αἱ πόδες μου ἦσαν ψυχροὶ ὡς ὁ πάγος· μὲ ἐπῆλθεν κατὰ νοῦν ἀνδρική τις ἰδέα, τὸ ν' ἀρχίσω ἐγὼ τὸν ἀκροβολισμόν· γνωστοποιῶν ὅτι δέχομαι τὰς προτάσεις τῆς, προσέχωνεἰς τὴν δειλίαν τῆς. Ἐπροχώρησα πρὸς τὸ παράθυρον νομίζων ὅτι ὑπὸ τὰ πέλατα τῶν ὑποδημάτων μου ἀκάνθας ἐπάτουον παρετήρουσαν ἀπὸ τὰς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος· καὶ δὲν ἔβλεπον ἄλλο τι παρὰ τὰς ἄκρας τῆς ἐσθῆτος κινουμένης ἀενάως· μοι ἐφάνη ὅτι ἡ κυρία ἐγραφέν τι ἐπὶ τοῦ παραθύρου μου, ἄλλως δὲν ἠδυνάμην ὅπως ἐνοήσω τὰς ἀδιακόπους κινήσεις τῆς· ἔθεσα τὸ οὖς μου ἐπὶ τῆς ὑέλου καὶ ἤκουσα θόρυβόν τινα ὡς νὰ ζῆ τις ἐπὶ τῆς ὑέλου· καὶ ἐνόμισα ὅτι ζῶει ἐπὶ τῆς καρδίας μου. ἤρχισα νὰ τῇ ὁμιλῶ· τῆς εἶπον Κυρία, ἀξιαγάπητος κυρία (καὶ τὸ στερεώτυπον) σὲ ἀγαπῶ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπανέλαβον πολλὰκις καὶ ἀρκετὰ δυνατὰ διὰ νὰ μὲ ἀκούσῃ καὶ αὕτη ἡ ὁποία ἦτο πέραν τοῦ τοίχου δὲν μὲ ἀπεκρίθη καὶ θέλετε ἴδει διατί. Μὲ ἐκακοφαίνετο διότι ὑπῆρχε μεταξὺ ἡμῶν τοίχος, τοίχος κρύος καὶ ἀναισθητός μεταξὺ δύο καρδιῶν φλογισμένων καὶ ἀγρίων, θὰ ἐπροτίμων νὰ ἦτο ἄβυσσος μεταξὺ ἡμῶν, διότι ὅλο θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συναπαντηθῶμεν ἂν ὄχι ἄνωθεν αὐτῆς, τοῦλάχιστον εἰς τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἡ ἰδιότροπος τις φαντασία· τί θὰ μὲ ἠμυπόδιζεν ἂν ἀνέσυρον τὸ παραπέτασμα καὶ τὴν ἔβλεπον· τί θὰ μὲ ἐμυπόδιζεν ἂν ἦνοιγα τὴν θύραν καὶ ἕκαμα δύο βήματα καὶ τὴν ἀπῆνταν· οὕτω καὶ ἐπραξά· ἦνοιξα τὴν θύραν καὶ ἐτρεξά πρὸς αὐτὴν μὲ ἀνοικτούς τοὺς βραχιῶνας, ἔμεινα ἐκπληκτός δι' ὅ,τι εἶδον, ἦτο ἀπλὴ ἐσθῆς κοκκίνη, πλυμένη, σιδερωμένη καὶ κρεμασμένη πλησίον τοῦ παραθύρου μου διὰ ν' ἀεριεθῇ.

Ἄπεσῶρθη κατησχυμμένος διότι ἕκαμα τόσον ἔρωτα καὶ

διαπύρους ἐρωτικὰς ἐκμυστηρέσεις εἰς ἀπλὴν . . . ἐσθῆτα Ἄλλὰ δὲν ἐτελείωσεν ἐδῶ, ὁ σύζυγος τῆς κυρίας μὲ κατεσκόπευεν, πιθανὸν νὰ μὲ ὑποπτεύετο πρὸ πολλοῦ, καὶ ἦτο πεπεισμένος διὰ τὰς ἐκμυστηρέσεις ὅπου ἕκαμα τόσον φανερὰ καὶ εἰλικρινῶς· τόσον δ' ἐπίσθη ὥστε τὴν ἀκόλουθον ἀμέραν μὲ ὑπέγραψεν τὸ διαβ-τήριόν μου καὶ μὲ ἐξεδιώξεν τῆς στέγης του δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δεχθῇ τὰς ἐξηγήσεις μου, τόσον εἶχεν πεισθῆ, ὥστε ἦτο ἐτοιμος νὰ ξυλίσῃ, ἀλλ' ἔφυγον χωρὶς νὰ πάθω τι.

Ἄλλὰ τί θὰ ἐπαθεν ἀρὰ γε ἡ σύζυγός του;

Βλαχόπουλο

Ἔστι δέκῃς ὀφθαλμὸς, Μεταξὺ τῶν μάλλον εὐ-πολήτων κατοικῶν γαλλικῆς τινος πόλεως καταλέγεται ὁ κ. Χ. . . ἐξ Ἰταλίας. Ἡ διαγωγή του ἀμειπτος, ὁ βίος του ἐργατικώτατος· διὰ τῆς οἰκονομίας του ἐφθασε κατ' ἀρχὰς εἰς σχετικὴν εὐπορίαν, καὶ μετὰ 23 ἐτῶν διαμονὴν ἐν τῇ ἀνωτέρω πόλει εὐρίσκεται κάτοχος ἀρκετῆς περιουσίας. Ἡ θύρα του εἶνε πάντοτε ἀνοικτὴ εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀνεξάντλητος ἡ ἐλεημοσύνη του. Ἄλλ' ἡ εὐτυχία του δὲν ὤφειλε νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ. Μίαν ἡμέραν ἐρχεται ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴν Ἰταλίαν, εἰς ἀνεψιὸς του, χειρὸς διαγωγῆς· ὁ ἀνεψιὸς ζητεῖ χρήματα ἀπὸ τὸν θεῖον· ὁ θεῖος φυσικὰ δὲν τὸν δέχεται πολὺ εὐκρέστως, παρατηρήσεις ἐπακολουθοῦν, φιλονεικία· καὶ ὁ ἀνεψιὸς μανιώδῃς τρέχει εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὅπου καταγγέλλει τὸν θεῖον. . . Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς ἐν τῇ πόλει, πρὸ τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ Χ. . . συνελήφθη ὡς πάλαι ποτὲ φονεὺς τῆς συζύγου του καὶ καταδικασμένος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς δικαιοσύνης εἰς διὰ βίου καταναγκαστικὰς ἐργασίας. Καὶ ἀληθῶς. Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Χ. . . εἶχε νυμφευθῆ γυναῖκα μετὰ τῆς ὁποίας ἐζῆ κατ' ἀρχὰς ἐν ἀκραίνεστατῇ ἀρμονίᾳ. Ἄλλ' ἡ ζηλοτυπία εἰσεχώρησεν ἐν τῇ κεφαλῇ του καὶ μετὰ βίαιαν φιλονεικίαν, κτυπήσας θανατηφόρως τὴν γυναῖκά του, τὴν εἶδε νεκρὰν πεσοῦσαν πρὸ τῶν ποδῶν του.

Τρομασμένος ἀπὸ τὸ ἐγκλημα καὶ προβλέπων τὴν τιμωρίαν, ἀνεχώρησεν εἰς Γαλίαν. — Ὁ Χ. . . κρατεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Αἰξ, περιμένον νὰ ἀποφανθῶσι ἐπὶ τῆς τύχης του. Οἱ κάτοικοι ὁμῶς τῆς γαλλικῆς πόλεως, ἐν ᾗ διέμενον, δὲν παύουσι συνηγοροῦντες ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις σχεδὸν ἐγένετο συμπολίτης τῶν, καὶ ὑπελήπτετο ὑφ' ὅλων. Τὰ μαρτύρια ταῦτα θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν ἔνοχον, ὅστις ἐζήτησε χάριν ἀπὸ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον. Κατὰ τὸν Γαλλικὸν Κώδικα ὁ Χ. εἶχε παραγράψῃ τὴν ποινὴν του, διότι 20 ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς καταδίκης του ἄλλ' οἱ ἰταλικοὶ νόμοι μετὰ 30 ἔτη θέτουσι τὴν παραγραφήν. Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν παράδοσίν του, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ ἡ γαλλικὴ· πιστεύεται δὲ ὅτι ὁ Οὐμβέρτος θὰ χαρίτῃ πολὺ τῆς σιωπῆς εἰς τὸν νέον τοῦτον Μαγδαληνὴν τῶν Ἀθλίων.

Ρακοςυλλέκτης.

ΤΕΛΕΙΤΑΙΑ ΩΡΑ

Σήμερον π. μ. ὠρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ὁ Δήμαρχος κ. Δ. Σουτζός διὰ τὴν ἑαν ἐκλογικὴν περιόδον. Τύχη ἀγαθὴ!